

Sorgeåret

Sorgeåret

Av: Prof. Dr. Abd al-Aziz Ghunaym Abd al-Qadir

Sorgeåret är det år då profeten ﷺ förlorade två av de människor som stod honom allra närmast – hans farbror Abu Talib och hans hustru Khadija, må Gud vara nöjd med henne. Det inträffade under det tionde året efter profetens ﷺ sändning.

Varför kallas det "Sorgeåret"?

Sorgeåret är det tionde året efter profetens ﷺ sändning. Det fick sitt namn eftersom man efter att den orättvisa bojkotten – som Quraysh hade lagt på profeten ﷺ och dem som stod på hans sida – äntligen hade upphört, hade hoppats att Guds sändebud ﷺ nu äntligen skulle få leva lycklig bland de två människor som stod honom kärast och var mest dyrbara för honom: hans farbror Abu Talib och hans hustru Khadija. Men de dog båda detta år, och med deras bortgång fick året sitt namn – Sorgeåret.

Varför sörjde Guds sändebud ﷺ?

Hans farbror Abu Talib dog, och bara Gud vet hur djup profetens ﷺ sorg var över sin farbror. Det berodde på flera skäl:

1. Abu Talib var hans starkaste stöd och hjälpare.
2. Han höll fienderna på avstånd från honom.
3. Han samlade släktingarna omkring honom.
4. Han möjliggjorde för profeten att arbeta för sin religion, trots de otrognas hot och Quraysh samlade motstånd.

När hans folk tillfogade honom ont brukade profeten ﷺ säga: **"Vid Gud, detta drabbade mig inte förrän efter Abu Talibss död."**

Sedan kom Khadijas bortgång, bara några dagar efter farbrodern – och profetens ﷺ hjärta brast och sorgen blev honom övermäktig, av flera skäl:

1. Hon hade under tjugofem år varit hans bästa livskamrat och stöd. Han hörde aldrig ett sårande ord från henne, och såg aldrig en sårad blick. Han kom till henne förskräckt med bultande hjärta – och hon tog emot honom med ett leende, nöjd och lugn, och upphörde inte förrän hon gett honom tillbaka tryggheten.
2. När hans Herre befallde honom att kalla människor till tron, var hon den allra första att träda in i den. Och när Quraysh bojkottade honom, vägrade hon att inte följa med honom in i Abu Talibsdalen.
3. När hans folk satte hårdast åt honom, stod hon vid hans sida, lade handen på hans bröst och torkade bort sorgen från hans hjärta, tills hans beslutsamhet stärktes och hans kraft återvände.

Bara Gud vet hur profeten ﷺ uthärdade förlusten av sin farbror och sedan sin hustru – och hur han bar att se henne sänkas ned i graven med egna händer, han som nu var berövad deras stöd och tröst. Av denna anledning drog han sig tillbaka till sitt hem, och det år han förlorade dem båda kallades Sorgeåret.

Sammanfattning

Sorgeåret är det år då profeten ﷺ förlorade två av de människor som stod honom allra närmast – hans farbror Abu Talib och hans hustru Khadija, må Gud vara nöjd med henne – under det tionde året efter hans sändning.

Abu Talib var profetens ﷺ pelare och skyddade honom från Quraysh skadegörelse, och stödde honom i att förkunna sitt budskap trots de otrognas hot. Khadija var den första att tro på honom och stod vid hans sida i varje prövning, tröstade och stöttade honom hela sitt liv. Med deras bortgång fördjupades profetens ﷺ sorg, och han drog sig tillbaka till sitt hem i sin saknad efter dem – och så fick det året sitt namn: Sorgeåret.